

MANIFEST KAPITALIZMU INTEGRALNEGO

Kapitalizm uznawany jest powszechnie za ustrój najbardziej efektywny gospodarczo.

O jaką efektywność chodzi i dla kogo oraz jak ją mierzyć?
Kto tworzy realny rozwój gospodarczy?

Tworzy go ogół społeczeństwa. Tworzą wszyscy pracujący zarobkowo i niezarobkowo. korzystając z wielkich lecz ograniczonych zasobów Ziemi. Efektywność ustroju należy więc mierzyć stopniem rozwoju potencjału ludzi, upowszechnieniem ogólnego dobrostanu ludzi i środowiska przyrodniczego.. O taką efektywność nam chodzi,.

Teza

Obecny liberalny Kapitalizm jest efektywny wybiórczo, uprzywilejowuje przede wszystkim najzamożniejszych, ludzi i środowisko traktuje jak zasoby do powiększania zysków. Doprowadza wciąż do kryzysów gospodarczych, politycznych, do wojen.

Uzasadnienie

- a. Kapitalizm tylko w niewielkim stopniu uwzględnia najważniejszy czynnik rozwoju – czynnik ludzki, ograniczając się do jego funkcji produkcyjnej i konsumpcyjnej.
- b. Kapitalistyczne wymuszenie podejmowania jakiejkolwiek pracy dla fizycznego przetrwania, kieruje znaczną część pracowników na stanowiska niezgodne z ich naturalnym potencjałem.
- c. Kapitalistyczna optymalizacja gospodarki jest połowiczna ponieważ prywatyzuje zyski a uspołecznia koszty.
- d. W obecnym systemie kapitalistycznym kapitał jest tworzony zasadniczo poprzez destrukcyjną eksploatację tkanek społecznych i zasobów przyrodniczych.
- e. Kapitalistyczna prywatyzacja i monopolizacja emisji środków płatniczych, stanowiących dobro wspólne, więź społecznego zaufania, jest lichwiarskim zawłaszczaniem i okradą ogół społeczeństwa z 80-90% owoców jego pracy
- f. Kapitalistyczna monopolizacja emisji środków płatniczych jako długu pozwala na poza demokratyczne opanowanie państwa przez finansowe elity, zbyt wielkie by zbankrutować i zbyt wielkie by je ścigać sądownie. Politycy są kupowani i sprzedawani, wybierani i odwoływani; w razie potrzeby zabijani. Zanika przestrzeń publiczna. *Res publica* staje się *res privata* a obecnie moglibyśmy powiedzieć *res privata internationale*. (privare – łac. pozbawiać) Obecny kapitalizm sprzyja, z mowom rządu z międzynarodowymi korporacjami i powstawaniu układów mafijnych a w końcu prowadzi do finansowego totalitaryzmu.

- g. **Kapitalistyczne państwo opiekuńcze** opiekuje się zasadniczo instytucjami finansowymi zaś redukuje jak się da wydatki na cele społeczne, uniemożliwiając tym efektywne rozwinięcie społecznego potencjału twórczego
- h. **Kapitalistyczna finansizacja gospodarki** polega na pomijaniu lub pomniejszaniu w rachunku gospodarczym wartości nieprzeliczalnych na pieniądze lub finansowo mało opłacalnych, jak edukacja, kultura, zdrowie, środowisko przyrodnicze.
- i. **Kapitalizm** powszechnie przedkłada cele doraźne nad długofalowymi i osiąganie wyników finansowych nad korzyści społeczne, uzyskiwane dzięki inwestycjom długofalowym w rodzinę, zdrowie, edukację, rolnictwo, energetykę, transport, środowisko, naukę, kulturę. Powszechna presja doraźności hamuje siły społeczne uniemożliwiając im rozwinięcie pełni zdolności twórczych.
- j. **Kapitalistyczna koncentracja kapitału finansowego** paraliżuje konkurencyjność.
- k. **Kapitalistyczna monopolizacja patentów** zmniejsza społeczną dostępność do owoców wynalazczości.
- l. **Kapitalistyczna koncentracja** coraz to bardziej polaryzuje dobrobyt, powodując wzrost napięć i konfliktów na każdym poziomie struktur społecznych i w ostateczności prowadzi do konfliktów społecznych i do wojny. Ci, co te nieszczęścia spowodują są wynagradzani.
- m. **Kapitalizm liberalny** znosi bariery ochronne między gospodarkami o różnym poziomie rozwoju. Czyni gospodarki słabsze ofiarami silniejszych. Rodzi ekonomiczny neokolonializm.
- n. **Kapitalistyczne kryzysy zadłużeniowe** są nieuchronne, ponieważ obecnie kapitalizm działa w schemacie piramidy Ponzi i niemożliwym jest spłacenie długów środkami płatniczymi, które wchodzi do obiegu jako dług.
- o. **Kapitalistyczny dług** rośnie w postępie geometrycznym. [wykładniczo]. Natomiast dla gospodarki realnej taki wzrost jest możliwy jedynie w niektórych państwach i tylko okresowo. Dla wszystkich państw ciągle utrzymywanie dodatniej stopy wzrostu w dłuższych okresach czasu fizycznie nie jest możliwe. Wzrost geometryczny jest tą siłą, za sprawą której działalność gospodarcza zaczyna zagrażać fizycznej wydolności ziemi
- p. **Kapitalistyczne używanie pieniądza** jako towaru powoduje rozregulowanie funkcji pieniądza jako miernika wartości, uniemożliwiając racjonalne zarządzanie realną gospodarką, długofalową kalkulację dla optymalizacji. System gospodarczy – szczególnie w okresach kryzysowych – nie może efektywnie funkcjonować jeżeli jego informacja jest zniekształcona, opóźniana, ukrywana jak to ma miejsce na rynkach finansowych.
- ł. **Kapitalistyczna, systemowo uwarunkowana agresywna polityka**

prokonsumpcyjna prowadzi do produkcji mnóstwa rzeczy zbędnych i wyrobów o ograniczonej przydatności, czym nieefektywnie angażuje siły wytwórcze i przeciąża środowisko przyrodnicze. polityka prokonsumpcyjna

Podsumowanie

Obecny kapitalizm jest społecznie nieefektywny, marnotrawny, często wręcz zabójczy. Jako system jest zupełnie niespójny. Można by go więc nazwać *kapitalizmem disintegralnym*.

Takiego kapitalizmu nie chcemy. Nie chcemy już dłużej cierpieć w jego kryzysach i ginąć w jego wojnach.

Szukamy *kapitalizmu integralnego*.

Wytyczne

1. **Jesteśmy zmianą czy chcemy być zmianą?**
Jak zmienić coś, czego natury gruntownie nie rozpoznaliśmy?
2. " Powiadam, zapomnij o ideale, lecz bądź świadomy czym jesteś. Nie uganiaj się za tym, czym powinieneś być, lecz zrozum to, co jest. Zrozumienie tego jakim faktycznie jesteś jest tak dalece bardziej ważne niż pogoń za tym, jakim powinieneś być. Dlaczego? Ponieważ zrozumienie jakim jesteś zapoczątkowuje proces spontanicznej transformacji, podczas gdy poprzez stawanie się tym, czym powinieneś być nie zachodzi w ogóle żadna przemiana. Jest tylko kontynuacja tej samej starej rzeczy w odmiennej formie."
3. **Aby zaprowadzić na świecie pokój, skończyć z wszystkimi wojnami, we mnie i w tobie musi dokonać się rewolucja. Rewolucja ekonomiczna bez rewolucji wewnętrznej nie ma sensu; bo głód jest wynikiem nieprzystosowania warunków ekonomicznych, utworzonych przez nasze psychologiczne stany: chciwość, zawiść i zaborczość. Po to żeby położyć kres cierpieniu, głodowi, wojnie musi zdarzyć się rewolucja psychologiczna, a niewielu z nas zechce to uznać. Będziemy dyskutować o pokoju, planować ustawodawstwo , będziemy tworzyć nowe przymierza, Narody Zjednoczone itp, lecz nigdy nie wygramy pokoju, ponieważ nie jesteśmy gotowi zrezygnować z naszego społecznego statusu, z naszego autorytetu, z naszych pieniędzy, posiadłości, z naszych niemądrych stylów życia. Poleganie w tej sprawie na innych jest z gruntu jałowe. Inni nie mogą dać nam pokoju. Nie zapewni nam pokoju żaden przywódca, żaden rząd, żadna armia, żaden kraj. Pokój może sprawić jedynie wewnętrzna przemiana, która znajdzie swój wyraz w działaniu. Wewnętrzna przemiana nie polega na izolacji, nie polega na wycofaniu się z konkretnych działań. Wręcz przeciwnie , właściwy sposób działania wynika tylko z właściwego sposobu myślenia a to jest niemożliwe bez samo poznawania. Bez znajomości siebie pokój nie może zaistnieć.**

4. **Kierujemy się raczej na rozwój niż na mechaniczny wzrost PKB**
5. **Rodzaj wzrostu realizowany obecnie skazuje niezamożnych na dalszą biedę. Potrzebujemy wzrostu ukierunkowanego na zaspakajanie także ich potrzeb.**
6. **Kierujemy się na drogi zapewniające przetrwanie środowiska przyrodniczego.**
7. **Wytrwałe eksperymentowanie jest dla nas ważniejsze niż udzielanie definitywnych odpowiedzi.**
8. **“Jest rzeczą niesprawiedliwą, poważnym złem i zakłóceniem właściwego porządku, gdy większa, wyższa organizacja przypisuje sobie funkcje, które mogą być efektywnie spełnione przez ciała mniejsze i niższe. To jest fundamentalna zasada filozofii społecznej, niewzruszona i niezmienna i zachowuje ona dzisiaj całą moc prawdy. Ze swej natury prawdziwy cel społecznego działania powinien polegać na tym, że trzeba pomagać indywidualnym członkom ciała społecznego ale nigdy nie niszczyć ich lub pochłaniać.” Zasada Pomocniczości (subsidiarności). *Quadragesimo anno* 1931 n. 79.**
9. **Nie państwo *socjalne*, lecz państwo, społeczeństwo *umożliwiający* pełny rozwój potencjału każdego z nas.**